

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Ciprian Vestemean

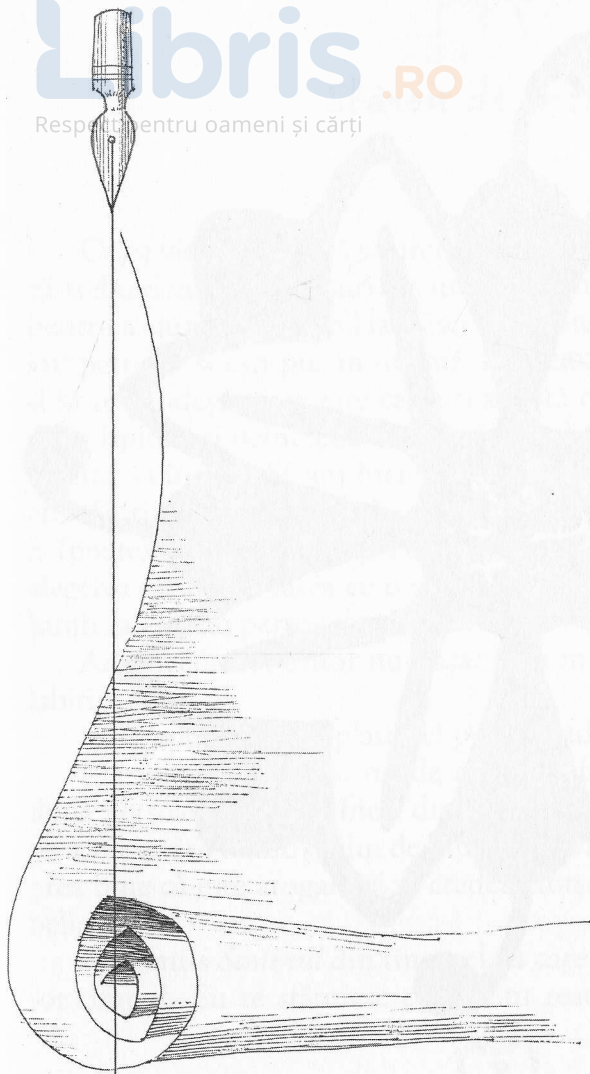
Înțelepciunea de a fi... FERICIT

E I K O N

București, 2017

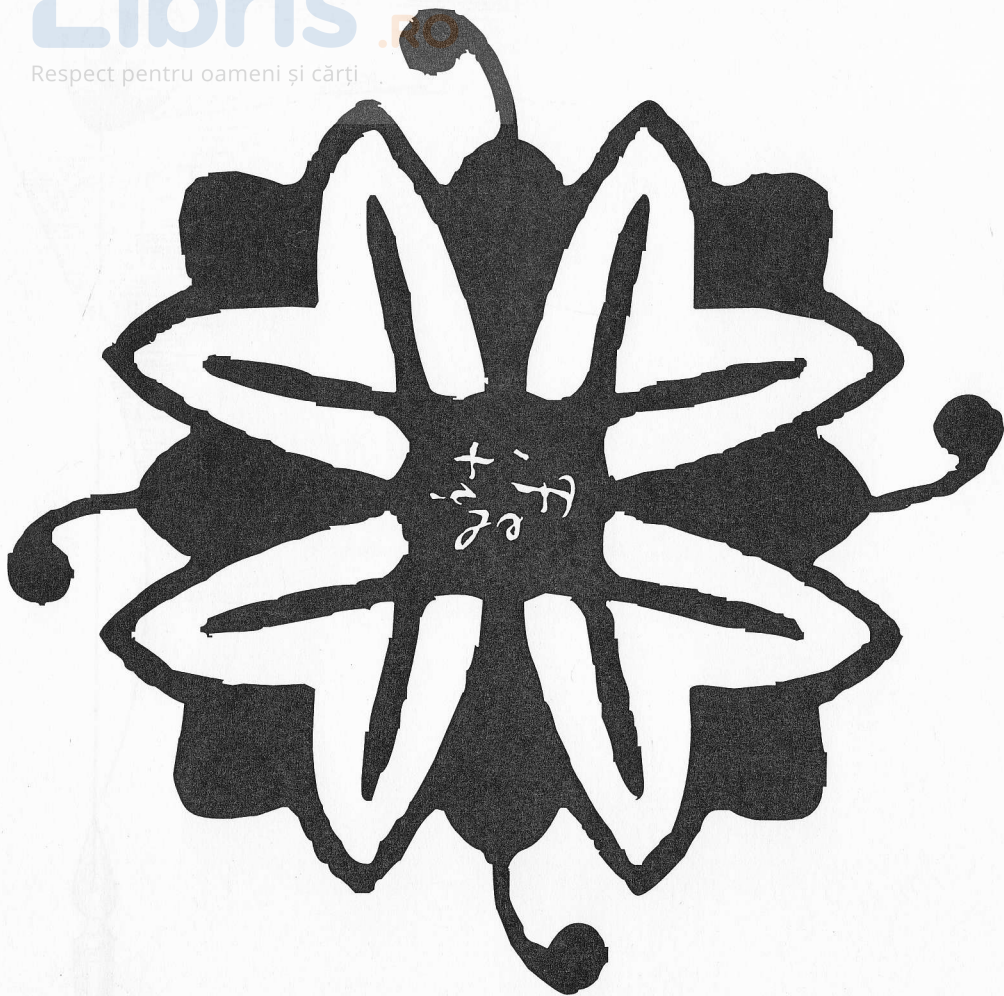
Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

Calea vieții îți indică să urci și să cobori, te pune în dificultate și astfel că trebuie să faci ocolișuri iar uneori să înaintezi prin galeriile munților pentru a ajunge inevitabil la „răscruci”; câteodată două căi, în alte dați trei sau patru... și ești pus în dilemă: ALEGEREA – acum trebuie să te oprești și să te gândești: care este calea cea justă ce duce (în)spre ce am pornit? Apar ispitele și neîncrederea: Dacă nu e bună calea? Nu văd indicatoare! Pe cine să întreb? Să am încredere în acela? Uite parcă o scurtătură! etc., etc. Te riști? S-ar putea să (te) rățăcești! Dacă pui punct călătoriei vei fi (poate) catalogat ca laș, nebun ori om inteligent?! Depinde doar de alegerea ta, de valoarea ce o are acea *cale* din punct de vedere moral, al lumii sau al tău personal...

Am început obositor nu-i așa? Prea multe întrebări fără răspuns! Un labirint...

Să îți spun o întâmplare cel puțin ciudată!

Mă plimbam odată, nu de mult, în fința mea și m-am întâlnit cu două persoane. Curios fiind din fire le-am întrebat cine sunt și ce caută pe acest tărâm tainic și plin de întrebări? Unul, care se vedea de la distanță prea bine că este arogant și se credea atotștiutor, mi-a răspuns pe un ton belicos:

– Eu mi-s *Străinul* din tine, cel cu care ești în acord sau dezacord mai tot timpul. Eu te sfătuiesc ceva și tu reacționezi... Mă enervezi că nu

ascuți și nu faci întocmai cum îți poruncesc! I-a aminte mereu la sfatul meu! Fii rațional!

Sincer, m-am uitat lung la el, l-am măsurat cât era, căci picioare nu văzuși la el, dar totuși imens, plin de sine, și mi-am îndreptat privirea către celălalt locatar ce părea trecut prin multe site (adică învățat), încărunit și aplecat de umilință dar înălțat de credință, ce mă privea cu ochii săi plini de bunătate și lumină încât în prima clipită când ni se întâlniseră privirile am simțit cum sunt răscolit pe de-a-ntregul. Nu știam cum să încep și am dat-o înainte cu concluziva: – Deci să înțeleg că dumneata ești *Prietenul* (Angelus) din mine?!?

– Tinere, nu te sfi, așa este după cum spui! Eu sunt cel care zi de zi se luptă cu pornirile tale și dorește să te sfătuiască bine mereu! Dar tu alege dragul meu ce voiești! Viața îți aparține, ești liber, dar după umila mea părere, ar mai trebui să iei aminte din când în când și la bătrânele mele recomandări... Și-mi șopti ca pentru sine: – Eu țin la tine, te iubesc și nu aș vrea să te rătăcești!

Surprins pe de o parte și nedumerit pe de alta, i-am mai privit o dată și cât nici nu ai ajunge a gândi m-am întors din virtual la realitate... oare am visat? Ce a fost asta? Cum? Ce surpriză! Delirez? Să încep...

Dacă te-am plictisit deja în această introducere, lasă materialul din mână și mergi de te culcă ori joacă (aud șoptind *Străinul* din mine spunând către inima ta!) că, până la urmă, ajung să spun și eu cu William M. Thackeray că atunci: „Când văd pe cineva dormind cu capul pe una dintre cărțile mele, mă bucur că am reușit să-i asigur o odihnă sănătoasă”^(BD91). Dar dacă vrei totuși să mai pui o cărămidă mică la temelia înțelepciunii tale, umila mea părere este de a continua lectura, căci atât cât trăim vieții

Libris
Respect pentru oamenii și cărți

îi suntem elevi (cine crezi că o spune?). Merită o nouă tentativă! Nu îți promit „marea cu sarea”, de altfel nici nu îmi aparțin, dar mă voi strădui ca împreună să experimentăm o nouă viziune a ideii de trăire în această lume. Așa că îți propun să începem cu un *sfârșit de început*, adică să lași aruncând cât colo ce a-i început cu „stângul” pentru a porni de se poate cu „dreptul”, însă pe o *cale* marcată.

Curând le vei cunoaște mult mai bine pe cele două personaje (și încă câteva surpriză) ce presupun că și în inima ta sălășluiesc și astfel le voi da lor cuvântul căci, uitasem să-ți spun, după un timp m-am reîntors acolo unde le-am lăsat și am asistat la niște dezbateri foarte interesante. Am decis să fiu de partea *adevărului*, oricare ar fi el și oricât de dur ar părea; tind să-i dau dreptate (te avertizez dintru început) *Prietenului* (Angelus) din mine. Așadar, pe cât mi-a fost cu putință, am asistat la crâncene lupte și schimburi de replici, întemeiate ori nu, am notat problemele discutate și mi-am propus să le dezvolt în acest material (și următoarele!) ca o apologie a *creștinului* din mine sub formă de *gânduri* către *Străinul din mine*.

Când am început acest proiect*, habar nu aveam că îmi va lua atât de mult să-l finalizez... dar el a fost cel care a deschis calea pentru următoarele titluri (la unele deja am început să lucrez!)

Vă salut pe toți din inimă!

Pentru unii dintre voi, poate acest material este primul semnat de mine (așa că sper să vă fiu de folos și sunt bucuros să vă cunosc!) iar pentru

* Material schițat la Roma în Colegiul „Pio Romeno” începând cu data de 17 IX 2009.

alții deja devine o completare al gândurilor mele publicate în cele peste 10 volume de până acum (vă mulțumesc că mi-ați rămas aproape!). Vă mulțumesc tuturor că îmi oferiți o parte din timpul vostru și vă promit să mă strădui să vă fiu un companion pe măsură în lumea literelor. Dar cel mai important este să mergem înainte cu seninătate, cu dorința de perfecționare și cu gândurile mereu ancorate în cele bune!

Vă rog ca atunci când citiți aceste modeste rânduri și gânduri, să mă pomeniți și pe mine, nevrednicul, în rugăciunile voastre adresate Domnului!

Citeam tot timpul că în trecut omul ar fi avut îngerii și demonii săi, că pe umeri i-ar sta șoptind îngerul și pe altul vicleanul Veliar... dar până acum... ce să vezi, azi nu se mai crede în nimic de acest fel, totul se reduce la rațional și palpabil, așa că au fost ambalați și eliminați din concepția *omului modern*. Oare chiar așa să fie?

SCRISOARE

De pe Pământ - 12 12 2012

Iadule,
eu nu vreau să vin!
(Îmi mențin ideea și astăzi, în 2017)
Autorul

Hai să fim azi fericiți, de restul ne ocupăm noi mâine!

Personaje și lămuriri...

Pare a fi un început de roman când ne gândim la personaje și deși totul este o ficțiune ce bate spre adevărul de zi cu zi, pur și simplu nu am vrut să fie doar o banală înșiruire de cuvinte și de aceea am apelat la câteva personaje. Prietenoase sau nu, inteligente sau naive, glumețe ori serioase, fiecare este după felul și cunoașterea sa. Așadar să vă fac prezentările:

STRĂINUL este de fapt necredinciosul, cel misterios sau marele împotrivor din noi, îngerul întunericului. El este străin în sensul că s-a înstrăinat de bine și caută, prin toate mijloacele, să ne atragă pe aceeași cale a pierzării. Este străin pentru că nu numai că nu ar trebui să-l cunoaștem, să-l urmărim ori să-l ascultăm dar nici măcar să-i dăm atenție. Pentru el adverbul *nu* se ridică împotriva oricărei valori ce înalță mintea sau inima spre culmile desăvârșirii interioare, iar cuvântul *da* este propus pentru orice deșertăciune fie ea cât de mică.

ANGELUS îl reprezintă pe însoțitorul trimis de Domnul pentru a ne păzi, îngerul de lumină, bunul sfătuitor.

EU sunt doar cel care intervine mereu, mai mult cu întrebări, pentru că „știu că nu știu”.

ERUDITUL este un ins care face mereu trimiteri la anumite cărți, materiale, articole sau citate; nu este preocupat neapărat de o morală creștină ci mai important pentru el este a trăi ceea ce crede că i-ar aduce împlinirea de sine. *Carpe diem!*

ÎNȚELEPTUL este cel cultivat sau (prea) filozof în unele momente.

BĂTRÂNUL (Qohelet) îl reprezintă pe învățatul misterios și tăcut care

ascultă și-și deschide gura doar atunci când merită să transmită ceva. În genere îl vom auzi spunând cuvinte misterioase, fraze care dau de gândit

sau povestiri cu tâlc.

Domnul Glumeț (GOE), bufonul, comicul, este personajul care deseori va purta discuția pe un alt plan. Uneori răutăcios, serios, naiv, el mereu găsește că merită să te amuzi în orice situație. Până la urmă el ține ridicat tonusul vieții.

Nesuferitul îl reprezintă pe Dumnezeu pentru ispititor.

Pacient este cel încurajat înspre bine sau rău; fiecare dintre noi.

OBSERVAȚIE În ceea ce privește notația trimiterilor, am optat pentru două moduri: unul normal, în text (cu steluțe: *, ** etc.) și unul particular!

Deoarece sunt destul de multe și fiindcă nu mi-am dorit să-l deranjez pe cititor cu acestea ori pentru a fluidiza textul și a nu le îngrădi mereu la final de pagină (ceea ce ar fi ocupat o bună parte a acestuia fără justificare), pentru cei interesați, ele pot fi descoperite în felul următor: Materialul citat se va nota cu o literă din alfabet (A, AB, AAA, B, BC etc.) care este de fapt corespondentul acestuia și se va găsi într-un tabel special la finalul acestei cărți. Aceste litere vor fi urmate de o cifră (ex. ^{A77}) care va simboliza pagina la care poate fi descoperită ideea culeasă din materialul respectiv. Astfel că în loc să scriu, cum se obișnuiește, autorul, titlul materialului, ediția, editura, locul publicației, anul și pagina ori paginile de referință, voi simplifica totul prin intermediul unei litere urmate de o cifră. Sursele articolelor preluate de pe internet vor fi notate cu ^{www} urmate de o cifră care face trimitere la numărul de ordine pe care-l are în „Tabelul Web” de la sfârșitul cărții.

Ce-ți doresc eu ție!

Îți doresc bucuria de a avea mereu pe cineva
cu care să împarți totul.

Îți doresc încântare. Îți doresc liniște și pace.
Îți doresc o viață plină și rodnică.

Îți doresc să pășești luminos printre pomii
din care răzbat triluri de păsărele,
bucurându-te de ploile de vară,
pâinea proaspătă, munca îndrăgită.

Îți doresc să te înconjori de tot ce îți e drag –
marea și trandafirii, nisipul fierbinte, noi anotimpuri.

Îți doresc să ai parte de una dintre cele
mai minunate fericiri mărunte – să deschizi o carte
pe care ai îndrăgit-o cândva, să-i simți netezimea paginii,
primele cuvinte, atât de cunoscute...

Îți doresc să ai parte de primăvară – de uimirea că
totul a ieșit mai bine decât ai îndrăznit să speri.

Îți doresc să ai parte de bucuria unui dar
făcut de un copil: un buchet de păpădii moleșite,
o broască, o caramea turtită, un pupic.

(Helen Exely, *Toată fericirea din lume*)

HAPPINESS

Loading... Please wait

Libric
„Cine cugetă la Cuvântul Domnului, găsește fericirea,
și cine se încrede în Domnul este fericit”
Respect pentru oamenii și cărți

(Pildele lui Solomon 16, 20)

„Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!”

(Psalmi 16, 2)

„Cugetarea este cea dintâi și cea mai însemnată parte a
fericirii” (Sofocle)

Felix!

Bucuria de a fi fericit/ă sau despre fericire în general!

„Oamenii trăiesc din ce în ce mai mult, dar nu
întotdeauna mai fericiți. Întâi muncesc pentru a trăi,
iar în final muncesc și uită să trăiască. Ei continuă să
creadă că fericirea omului constă în a munci mult și
câștiga mult, a avea multă comoditate și mult timp
liber, a mânca bine și trăi mult. Cum poate să existe
atâta prostie într-o vreme când este atâta știință?!” (H16)